

NYRKKEILYMATSI

Oli sossujen salissa,
maneesissa mahtavassa,
matsi mainio tulossa,
ottelu niin oivallinen.

Kunpi miehistä kovempi,
taistelussa mahtavampi,
siitä leivotaan kuningas,
hallitsija suomalaisten.
Paksu Paavoko parempi,
vaiko Erkki kettumainen.

Paavo katsoopi kehässä
yrmeänä ympärille.
Sitoo hanskoja käsihin,
altakulmain kurkistavi,
joko Erkkiä näkyisi,
vilahtaisi vastustaja.

Paavo moukaroi kokeeksi,
tuomaria turpiin lyöpi,
vetää vaikean vasurin,
vielä tyyppin vartalohon.
Isku tarpeeksi tehokas,
kaataa miehen kanveesille.

Kulmat kurtussa puhisten,
Paavo huutaa karjahdellen:
- Missää viipyypi mokoma
tursija turhanlainen,

mitä tietää tuo tohelo
politiikan koukeroista.
Minä paljonkin parempi,
kaikinpuolin taitavampi.

Erkki katsoopi epäillen,
ovensuusta silmäellen
joko uskaltaa uhata,
satutella suurta miestä.

Saapuu kuitenkin kehälle,
paitaa riisuu raivoisasti,
pienet tangat vain jalassa,
alkaa siinä pullistella.
Paavo katselee kiroten,
vastustajaa kiusallista,
vetää, suoralla sohaisten
silmäkulmaa vastustajan.

Erkki kallella kypärin,
mieltii muuta mielessänsä?

Ottaa öljyä putelin,
kumoaa sen niskahansa,
nyt on luistoa pojassa,
liukkautta lurjuksessa.

Paavo mulkaisee rumasti,
iskee taas tappavasti.
Erkki väistäen vetävi,
Paavon köysiin körmyllensä,
nauraa ilkkuen, nolaten,
kömpelöä kerskuria.

Paavo nouseepi hitaasti,
silmit päässä tuijottavat,
palkeet puhkuen puhuvi,
toverilleen toimittaapi:
- Voi sä vietävän vekara,
panit meikän mittelöhön,
tästä paikasta pahasta!
Täss´ei kestä kehnot miehet,
kehnot miehet, heikot naiset,
tää on touhua totista,
tosi miesten tuumailua.
Tässä tarvitaan tajua,
tietämystä tarpeellista,
tässä riitä ei ajatus,
eikä pelkkä haihattelu!
Täytyy katsoa kahesti,
tuhannesti tuumiskella,
että hommelit sujuvat,
jokaiselle joustavasti.
Luovuta hyvä toveri,
pannaan seikat seljällensä,
että hoituvat paremmin
kuntoon kaikki kompromissit!

Erkki nauraen sanovi:
- Voi sä vanha Mooses-parka,
kyllä riittävi ryminät,
olet täyden työsi tehnyt,
mene rauhassa levolle,
anna vuoro toisellekin.
Olet surkea demari,
väärin hoisit hommelisi,
menit rengiksi retale,
ponssarille, porvarille,
myit sä sielusi rahasta,
annoit aatteen arvostetun!

Paavon suuttumus paheni,
veti lyönnin heilahtavan,
kohti herjaavaa Ekiä,
räkyttävää räpälettä.
Sattui suora tuo surutta

Nyrkki nuijan nukuttaapi

Kirjoittanut Oiva Pennanen

Erkin leukaan, katkomalla
puheet paksut ja tukalat,
kenkuttavan kiusalliset.

Erkki otti jo lukua,
värähdä ei silmäluomi.
Nostaa mestari kätensä,
erä päättyi toivotusti!